

alt have maattet offere til Banen; den anden Halvdel maa de betale for at have faaet Banen lidt for tidlig og for maaste at have været lidt for hidtge paa det Omraade. Fordelingen af de Beløb, der saaledes ville være at paaligne, vil efter mit Forslag blive meget forskjellig fra, hvad det hidtil har været. Det vil blive fordelt, saavidt Amtsraadene kunne skønne, ligeligt i Amtsraads kredsen efter de enkelte Kommuniers økonomiske Forfatning; Amtsraadet skal kunne paaligne det uden Hensyn til Loven af 6te Juli 1867 § 50. Kommunerne skulle have Ret til helt eller delvis under Amtsraadets Samtykke at fordele de særlige Bidrag paa Beboerne efter Reglerne for Skatten paa Formue og Leilighed. Det er for at værne Hartkornet mod, at det absolut skulde udrede disse Beløb; thi vel kan man sige, at Hartkornseierne have en vis Interesse i disse Forbindelsesmidler, men der er tilvisse ogsaa andre Næringsbedrifter, som kunne have den samme Nytte deraf. Det er altsaa disse Hovedpunkter, her er nævnt i dette Forslag, og det, som vil være Dem mest fremmed, er dette, at jeg har taget Fordelingskredsen over hele Sjælland i Stedet for over de enkelte Amter, men De se, at efter mit Forslag kommer der Baner i de 4 Amter paa Sjælland, kun ikke i Kjøbenhavns Amt. For saa vidt er der altsaa nogen Ulighed, men at Kjøbenhavns Amt skulde være fri for Kommunebidrag til Udvikling af et saadant Samsundsgode for Sjælland, kan jeg ikke forlige med Retfærdighed. Det er det med Jernbaner mest begunstigede Amt. Det har haft dem længst og aldrig betalt en Øre til dem. Af hvad Grund disse Kjøbstæder, Hartkornseiere og Beboere skulle være fri for at yde Kommunebidrag til Statskassen til Udvikling af et saadant Samsundsgode, naar man vil paaligne det paa de magre og mere affides liggende Egne, forstaar jeg ikke. Det er Grunden til, at jeg har foreslaaet, at hele Sjælland bliver i dette Tilhælde eet kommunalt Paaligningsgebet. Det er altsaa Underændringsforslaget, hvori jeg nærmere har udviklet de Forslag, som jeg troede kunde komme op i en saadan Lov, som der senere blev at tage Bestemmelse om. Jeg vil forøvrigt ærligt talt sige de Herrer, at hvis man ikke senere bestemmer noget Saadant ved Lov, vil jeg ikke græde derover. Saa bliver det Statskassen, der anlægger Banen. Men jeg vil fraraade Thinget nogenstinde herefter at vedtage noget som helst Jernbaneprojekt, uden at de i alt Fald deri faar indført et Varsko om, at dersom vi siden komme til kommu-

nal Paaligning, saa kunne vi tage den Egn med, som nu slay fri. Det vil nemlig styrke dem, der ville have Retfærdighed med Hensyn til Paaligning af Refusion til Statskassen for Anlægget. Jeg har nu tilbage at omtale en lille Paragraf om, at denne Lov træder i Kraft samtidig med Loven om en Bane fra Hobro til Løgstør. Der er stillet en Del Ændringsforslag dertil, men det tror jeg beror paa en Misforstaaelse af Forslaget. Naar jeg har sagt og udtrykkelig nævnt Loven om en Bane fra Hobro til Løgstør, er det jo kun en Titel. Jeg har kun taget Lovens Titel, som den foreligger, men det er en Selvfølge, at hvis man tog en saadan Paragraf, hvad enten nu det principale Forslag ikke bliver vedtaget, eller man gaar til Ændringsforslagene til selve Forslaget, vilde man finde et lignende Forslag. Hvis man vedtog et saadant Forslag, betyder det selvfølgelig ikke Andet, end at den Lov, som nu hedder Lov om en Jernbane fra Løgstør til Hobro, knyttes sammen med den anden, saa at Sjællandsfar og Thyde følges ad som gode Tvillingsøstre, og at Herremand og Bønde gjør i den Henseende fælles Sag, saa sig sammen gennem Liv eller Død. Det behøver jeg vist ikke nærmere at udvikle, det ligger saa ganske naturligt for, at en saadan Paragraf er hensigtsmæssig. Ministeren kunde have friet os for denne Paragraf, hvis de to Lovforslag den 16de Oktober f. A. i Landstinget vare blevne satte paa samme Stykke Papir i et Lovforslag, det havde endog saa været meget kortere, forsaavidt som de saa ogsaa formentlig vare blevne forhandlede under Et. — Dermed skal jeg anbefale Dem mit principale Forslag. Jeg indser meget godt, at efter at vi have maattet vente saa længe paa den anden Lov for at kunne faae dem behandlede under Et, bliver det vanskeligt at faae dem igjennem. Ja, havde vi en Minister, der med Fornøielse vilde gaa ind paa c, kunde han jo godt tage a og b med og Hobro-Løgstørbanen ogsaa, men hvis vi nu ikke have det eller ikke kunne faae Landstinget til at følge ham, vil der ikke være Tid, paa denne Side Paaste i alt Fald, til at faae en saadan ny Lov særdiv. Hvad de andre Spørgsmaal angaar, da kan jeg ikke nægte, at de Tanker der ere udtrykte i Ændringsforslaget, de Anvisninger, der ere givne til lokale Baner i Sjælland, til Systemer, til Belparelse ved Anlægget, til Regler for Fordeling af Tilskudene, hvis saadanne skulle effektueres senere — alt dette kunde jeg nok ønske Pris paa, at den Del af Thinget, som ønsker, at vi for Almen-Retfærdighedens Skyld,